

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Bruntále rozhodl v hlavním líčení konaném dne 25. 4. 2017 v senátě složeném z jeho předsedkyně Mgr. Jany Janečkové a přísedících Jany Ondráškové a Alena Píkrýla

t a k t o :

Obžalovaný

O. N. ,

nar. XXX v XXX, natěrač, bytem trvale XXX,

I.

je v i n e n ,

že dne 5. 2. 2015 kolem 02:30 hodin v obci Malá Morávka, část Ovčárna pod Pradědem, v hotelu Figura poté, co se požitím většího množství alkoholických nápojů uvedl do podnapilého stavu, bez vědomí a souhlasu ubytovaných vstoupil do neuzamčeného hotelového pokoje č. XXX, v němž byly po dobu lyžařského výcviku ubytovány studentky střední školy, a obžalovaný pak opustil hotelový pokoj teprve po intervenci přivolaných pedagogů,

t e d y neoprávněně vnikl do obydlí jiného a neoprávněně tam setrval,

č í m ž s p á c h a l

přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 trestního zákoníku

a z a t o s e o d s u z u j e

podle § 178 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **7 (sedmi) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon trestu **podmíněně odkládá** na zkušební dobu v trvání **1 (jednoho) roku**.

II.

se podle § 226 písm. a) trestního řádu

z p r o š ť u j e

obžaloby Okresního státního zastupitelství v Bruntále doručené dne 13. 7. 2015, sp.zn. 1Zt 35/2015, v části, která mu kladla za vinu, že

dne 5. 2. 2015 kolem 02:30 hodin v obci Malá Morávka, část Ovčárna pod Pradědem, v hotelu Figura v hotelovém pokoji č. XXX využil spánku ubytovaných, které ležely na spojených postelích, svlékl se do naha, ulehl do postele mezi A. Ch., nar. XXX, a D. V., nar. XXX,, otočil se k D. V., kterou nejprve osahával na zadku, a poté odsunul spodní část jejích kalhotek a snažil se jí zezadu vsunout do přirození svůj ztopořený penis, na což reagovala tak, že se otočila a odstrčila ho od sebe, a poté se otočil k A. Ch. a ve svém jednání pokračoval tak, že jí zasunul ruku pod krátké pyžamové kalhoty a hladil ji po zadku, což ji probudilo a odstrčila ho, přičemž v té době D. V. vstala a rozsvítila světlo, načež se vzbudily ostatní studentky a začaly křičet,

t e d y jiného násilím donutil k pohlavnímu styku nebo k takovému činu zneužil jeho bezbrannosti, a spáchal tento čin jednak souloží nebo jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží, jednak na dítěti,

č í m ž m ě l s p á c h a t

zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), b) trestního zákoníku,

n e b o ť

nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro něž je obžalovaný stíhán.

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu se poškozená D. V. a Zdravotní pojišťovna ministerstva vnitra ČR **odkazují** se svým nárokem na náhradu majetkové škody a nemajetkové újmy v penězích na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Okresní soud vydává ve věci obžaloby Okresního státního zastupitelství v Bruntále, sp.zn. 1Zt 35/2015, rozsudek již potřetí. Naposledy bylo rozhodnuto dne 16. 2. 2016 rozsudkem Okresního soudu v Bruntále, čj. 4T 101/2015-320, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 6. 5. 2016, čj. 6To 188/2016-347, kdy byl obžalovaný O. N. uznán vinným ze spáchání jednak přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 trestního zákoníku a jednak pokusu zvlášť závažného zločinu znásilnění podle § 21 odst. 1 k § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), b) trestního zákoníku a byl mu uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 2 roků s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 2 roků a 6 měsíců za současného vyslovení dohledu. Obžalovanému byla dále uložena povinnost nahradit Zdravotní pojišťovně ministerstva vnitra škodu ve výši 14.025 Kč a D. V. nemajetkovou újmu ve výši 50.000 Kč. V důsledku dovolání podaného obžalovaným byl zmíněný rozsudek zrušen usnesením Nejvyššího soudu ze dne 2. 11. 2016, čj. 3Tdo 1358/2016-23, v celém rozsahu. V kontextu závěrů usnesení Nejvyššího soudu proto soud okresní doplnil již dříve provedené dokazování a znovu rozhodl.

Skutkový děj soud zjišťoval z výpovědí svědků I. P., H. A., L. O., ze čtených výpovědí svědků J. M., D. V., A. Ch., L. K., M. M., O. B., B. M., J. V., G. V., I. A. a F. E., ze znaleckých posudků, z listinných materiálů a z výpovědi obžalovaného.

Obžalovaný O. N. k věci uvedl, že měli v inkriminovaný večer na hotelu seznamovací akci. On zde byl zaměstnán jako vlekář. Již po práci se sešli v restauraci (s H. M., O. B., číšnicí, obsluhou vleku a asi 4 až 6 dalšími lidmi z Vrbna) a začali popíjet alkohol. Obžalovaný vypil asi 5 až 6 piv. Pak společně s H. M. popíjeli rum. Nakonec si obžalovaný ubalil cigaretu marihuany, po jejímž požití měl okno. Ještě asi do desáté hodiny večer si uvědomuje, že popíjel, hrál fotbal, povídal si, a uvědomuje si i příchod slečen, které na ně čekali na lavičce. Holky šly hrát s nimi. Obžalovaný věděl, že jsou na chatě na lyžařském kurzu, typoval střední školu. Podle obžalovaného se holky mohly jmenovat A. a D.. Jedna z holek měla rovnátka. Kolem desáté hodiny si obžalovaný venku zakouřil marihuanu. Pak si pamatuje až to, že se probudil na chatce pro personál, když jej hledala policie. Vůbec nevěděl, co se stalo. Útržkovitě si vzpomněl, že jej učitel vyhazoval z nějakého pokoje. Probralo ho, když holky ječely a rozsvítilo se světlo. Jestli byl přítom oblečený, si obžalovaný neuvědomuje. Poté, co jej prohledávala policie, měl na sobě však pouze oteplovačky. Neměl trenýrky. Obžalovaný pil alkohol dříve pouze příležitostně. V listopadu mu zemřel otec, a to začal pít častěji. Asi dvakrát za týden vypil i 6 piv. Bývalo mu špatně, ale okna nemíval. Nikdy také nekonzumoval alkohol s marihuanou. Sám vůbec nechápe, co se v uvedenou noc stalo. Výpovědím, které si četl, moc nevěří. Nechápe, jak se mohl dostat do toho pokoje, aniž by si toho někdo nevšiml. Na začátku večera si přítom uvědomuje, že byl na nějakém pokoji s H. M., kam je holky pozvaly. Neví, jestli to byly ty stejné holky, které na ně předtím čekaly na lavičce. Pak je z pokoje vyhodil ten učitel, tak šli do společenské místnosti. Obžalovaný určitě neměl v úmyslu dostat se k těm holkám na pokoj. Nikdy se mu nic takového nestalo, nepamatuje si, že by večer padaly nějaké návrhy. Nechápe, jak se mohl dostat mezi tolik děvčat. Měl spát na chatě pro personál, která je mimo budovu hotelu. Obžalovaný měl v té době přítelkyni a své sexuální potřeby měl satureované. Od uvedené události přestal obžalovaný úplně pít i kouřit. Nechce mít ze života peklo.

Z výpovědi svědka J. M. soud zjistil, že od prosince 2014 do konce února 2015 pracoval na hotelu Figura jako vlekař. Obžalovaného zná z doby, kdy spolu závodně plavali. Jednou za čas spolu zašli na pivo nebo na diskotéku. Obžalovaný podle něj snesl velmi málo alkoholu, byl rychle pod vlivem. Svědek domluvil obžalovanému práci na vleku, kam obžalovaný nastoupil až nějak po novém roce. Když se stala předmětná událost, tak tam pracoval jen velmi krátce. Obžalovaný s ním jezdil každý večer domů, nepřespával tam. Dne 5. 2. 2015 bylo domluveno, že na hotelu přespí a oslaví narozeniny jednoho kamaráda a také nástup obžalovaného do práce. Ten den si po práci sedli do restaurace ještě společně s O. B., který slavil 30 let. Nejprve pili pivo a kolem 21. hodiny se složili na láhev rumu. Do té doby svědek vypil 4 až 5 piv, stejně jako obžalovaný. Rum s nimi pili ještě instruktoři z lyžařské školy. Obžalovaný vypil asi 2 deci. Byl podnapilý. Svědek potom šel hrát na recepci s obžalovaným stolní fotbal, kde na ně čekali nějaké dvě slečny z kurzu. Společně hráli fotbal asi hodinu. Pak se ještě pohybovali po restauraci. Svědek si neuvědomuje, kdy se s obžalovaným rozešel. Šel potom spát dolů do boudy u vleku. Když přišel do boudy, snažil se volat obžalovanému, aby zjistil, kde je, ale on mu telefon nezvedal. Svědek viděl někdy v noci obžalovaného kouřit marihuanu. Bylo to až po tom vypití rumu. Sám byl již také dosti opilý, a proto si na obžalovaném nevšiml změny chování. Pokud jde o holky z lyžařského kurzu, tak svědek uvedl, že jim samy sdělily číslo pokoje. Podle něj to vypadalo jako pozvání, o kterém však vůbec neuvažoval. Obžalovaný mívá po požití alkoholu veselou opici a vtipkuje.

Svědčce I. P. soudu sdělila, že byla na lyžařském kurzu jako pedagogický dozor. Jednalo se o 1. a 2. ročník jejich školy. Holkám již bylo více než 15 let. V uvedený den měli studenti po večeři společný program a po půl deváté již měli volno až asi do deseti, kdy museli být na pokojích. Pokud jde o D. V., tak ta podle názoru svědkyně vůbec nepřišla s obžalovaným do styku. Svědkyně si obžalovaného všimla již po večeři, když něco popíjel se svým kamarádem a oni se jej snažili dostat ze společenské místnosti. Oba byli velmi společenští a hráli si s nimi. Svědkyni se nelíbilo, že pokukovali po jejich děvčatech, a proto si na pomoc zavolala i kolegu. Obžalovaný dokonce vznášel lichotky na jednu z děvčat (jinou než uvedenou ve výroku). Svědkyně děvčata odvedla a kolem desáté hodiny zkontrolovala pokoje, kde nebyl nikdo cizí. Požádala kolegu, aby s ní měl noční službu, s ohledem na okolnosti. Asi kolem jedenácté hodiny v noci šla s kolegou do restaurace na kafe. Byl tam hlouček asi pěti až šesti opilých lidí. Nevšimla si, jestli tam byl také obžalovaný. Až po jedenácté hodině si jej všimla, že se mihnul dole v suterénu, jak je lyžařna. Kolega přitom tvrdil, že viděl, jak za ním recepční zavírala budovu. Měl být tedy venku. Obžalovaný se kolem nich mihl, byl už velmi opilý a něco hlaholil. Pak šel kolem půlnoci do společenské místnosti, kde asi usnul. Vypotácel se až kolem jedné hodiny a šel směrem nahoru. Měl rozepnuté kalhoty, zip a pásek a vršek měl vysvlečený. Obžalovaný šel sice jen 2 metry od svědkyně, ale nevšiml si jí. Svědkyně si myslí, že o sobě moc nevěděl, měl nekoordinované pohyby. Její kolega šel za ním a říkal, že odešel až někam dozadu za jejich pokoje. Kolega se tedy vrátil dolů a šli si dát další kávu do automatu. Během asi 5 nebo 10 minut uslyšeli, jak slečny křičí. Když přišla svědkyně do pokoje k dívkám, byl obžalovaný svlečený a jeho oblečení bylo různě poházené po pokojích. Podle svědkyně měl již obžalovaný oblečený spodek. Svědkyně ihned odešla za D. V. do koupelny, která jí říkala, že na ni obžalovaný sahal, když spala. Myslela si, že to jsou holky, protože spaly na jedné posteli tři. Pak jí ale sahal na prsa a *snažil se jí vníknout rukou mezi nohy*. Nebyla schopna říct, v které chvíli se probudila, a pak jej odkopla. Podle svědkyně měl obžalovaný na jednání jen velmi krátkou dobu, protože oni reagovali velmi rychle. Navíc si myslí, že by obžalovaný

nebyl ve svém stavu ničeho schopen. Osahávání by ale stihl. Obžalovaný na jejich vpád reagoval tím, že měl ruce nahoře a říkal, že bude spolupracovat a že se nic nestalo. Byl opilý a byla z něj cítit „marjánka“. Podle svědkyně nevěděl, co se kolem něho děje. Svědkyně na něm neviděla žádné známky vzrušení, ztopoření. Nevšimla si ani toho, že by měl nějak potřísněné či mokré oblečení.

Pokud jde o D. V., tak svědkyně uvedla, že ji překvapilo, že již druhý den měla na školním plese taneční vystoupení a brala to, jako by se nic nestalo. Svědkyně by přitom předpokládala, že bude doma a bude se z toho vzpamatovávat. D. měla poté tendenci se na ni více upnout. Dnes je zase odtažitější. Má takové výkyvy. Kamarádí se spolužákem, ale podle svědkyně spolu nechodí. Podle svědkyně byla v době činu D. panna a dosud se na tom nic nezměnilo. Mluvili spolu na toto téma, mají spolu spíše rodinné vztahy. Pokud jde o její sklony k vymyšlení, tak na rozdíl od A. Ch. by svědkyně za D. ruku do ohně nedala. V první chvíli si myslela, že to, co jí D. říká, je nadnesené. Občas má tendence, že chce být zajímavá. Pokud by na stejném místě místo obžalovaného byl F. (její dnešní přítel), pak by takový „humbuk“ D. nedělala. Vylekala se až ve chvíli, kdy se rozsvítilo, a zjistila, že F. to není. Svědkyně nemůže říct, že by D. její verzi věřila. Doufá, že je D. pravdomluvná. Informaci o tom, že ještě neměla sexuální styk, má svědkyně úplně čerstvou.

Svědkyně H. A. soudu sdělila, že byla na lyžařském kurzu jako vedoucí. Večer trávila na svém pokoji. Kolem desáté hodiny jí do pokoje vešel nějaký muž a sdělil, že se spletl. Svědkyně jej neviděla. Kolem jedenácté hodiny byla s panem O. ve vestibulu a tam si teprve všimla obžalovaného. Byl opilý a potácel se po hotelu. Naposledy jej viděla, když je kamarád odváděl z hotelu a recepční za nimi zamykala. Pak jej viděla až na pokoji u děvčat, když ji vzbudil křik. Svědkyně byla na pokoji asi první. Viděla obžalovaného, který byl úplně nahý a stál. Nevšimla si ale, jestli byl vzrušený. Oblékal si snowboardové kalhoty. Spodky ale neměl. Svědkyně na něj křičela, aby vypadl, ale on byl v klidu. Neví, zda věděl, kde je a zda byl orientovaný. Byl takový omámený, jako pod vlivem drog. Na pokoji po něm zůstaly trenky, které pak svědkyně dala do pytlíku a vynesla do vestibulu. Obžalovaný z pokoje odcházel bos a tričko si oblékal až dole. Od holek se svědkyně dozvěděla, že se vzbudily a v pokoji byl nahý cizí chlap. Byly v šoku. Svědkyně šla s obžalovaným dolů a volala policii. Než obžalovaný zmizel, tak tam postával a neuvědomoval si vzniklou situaci. Byl pod vlivem nějakých látek a na otázky neodpovídal konkrétně. Pokud jde o pokoje, tak ty se uzamykat daly, ale studenti to měli zakázáno. Na pokoji jí D. říkala, že se jednalo o pokus vniknutí. Byla v šoku a plakala. D. vídává svědkyně i nyní a chová se normálně. Žádné změny u ní svědkyně nezpozorovala. I bezprostředně po činu se D. ve škole chovala normálně.

Svědék L. O. soudu sdělil, že na škole sice nepracuje, ale jezdí s nimi jako instruktor. Byl s nimi i v září na adaptačním kurzu a později na tomto lyžařském. Obžalovaného si svědek všiml již kolem šesté nebo sedmé hodiny večer. To ještě nepili alkohol a do osmi hodin si ani nevšiml, že by se bavil s někým od nich. Poté si všiml, že se kluci objevili s flaškou rumu v místnosti ping-pongu. Byli lehce pod vlivem alkoholu a snažili se komunikovat s nimi i se studenty. Byli vlezlí a veselí. Svědek obžalovaného dvakrát vyzval, aby odešel. Obžalovaný byl veselý a studenti se s ním bavili, častěji holky. Svědek si neuvědomuje, že by tam byly i D. s A.. Když odešli se studenty jinam, opilý muži za nimi přišli. Takto „migrovali“ až do desáté hodiny, kdy šli studenti na pokoje. Studenti nemuseli do jedenácté hodiny ještě spát. V této době jednou svědek vyháněl obžalovaného z jednoho spodního pokoje, kde seděl na posteli. Byl oblečený, ale bosý. Byl dosti opilý, ale děvčata si na jeho

chování nestěžovala. Svědek pak seděl ve vestibulu, odkud měl výhled na obžalovaného a jeho kamarády. Bylo jich tam asi sedm a byli opilí. Slavil s nimi i personál hotelu. Kolem jedenácté hodiny vše ukončili a recepční je vyhnala ven a zamkla za nimi dveře. Svědek viděl vycházet ven i obžalovaného. Pak viděl obžalovaného až asi o půl třetí ráno, když se vynořil ze společenské místnosti. Zde se nejspíš dostal oknem. Byl opilý a přišel za ním a P. komunikovat. Nebylo mu rozumět. Pak šel pomalu nahoru a svědek šel za ním. Když jej obžalovaný viděl, vrátil se za nimi dolů a zase se snažil s nimi komunikovat. Pak vystartoval a šel nahoru. Svědek šel znovu za ním a slyšel nahoře bouchnout dveře v zadní části chodby, kde nebyly jejich pokoje. Svědek pak zkontroloval horní pokoj holek, který byl později napaden, ale žádný pohyb v něm nebyl. Sešel proto dolů do vestibulu, v automatu si vzal dvě kávy, a když šel za P., uslyšel řev. Od odchodu z dívčího pokoje až do tohoto řevu uplynulo 5 až 10 minut. Pokoj je hned u schodiště, tak by si svědek všiml, kdyby do něj někdo vstupoval, ještě i v době, kdy šel svědek po schodech dolů. Musel tam tedy vejít až později. Když svědek přiběhl na pokoj, rozsvítil. Na dvojposteli, kde předtím spaly tři děvčata, ležel obžalovaný. Obžalovaný ležel na boku a měl holý zadek. Zakrýval se peřinou a byl překvapený. Posadil se na kraj postele a začal si oblékat lyžařské kalhoty. Svědek si nevšiml, že by byl obžalovaný vzrušený. Oblečení obžalovaného bylo poházeno od dveří až po postel. Svědek pak šel s obžalovaným dolů a ten tvrdil, že se ke všemu přiznává, ale nic jim nevysvětloval. Jen čekal, co bude. Obžalovaný nebyl agresivní, ale byl pod vlivem alkoholu i nějaké jiné látky.

Z výpovědi svědkyně D. V. soud zjistil, že byla na lyžařském výcviku v Jeseníkách v hotelu Figura, a to od 1. 2. 2015. Na hotelu byli kromě nich ještě další rekreanti. Jejich pokoj byl v prvním poschodí. Jednalo se o dvojpokoj spojený s chodbou, kde bylo WC a koupelna. Svědkyně spala nejprve v pokoji nalevo. Pak se ale s holkama nějak nepohodla a šla spát do vedlejšího pokoje, kde spala s A. Ch. a L. K. na dvojposteli. Dne 5. 2. 2015 šli po večeři (asi o půl sedmé) ke stolnímu fotbálku, který byl na recepci. Bylo tam asi 10 děvčat a pak za nimi přišli dva opilí chlapi. Svědkyně sama si jich moc nevšimla. Byli hluční a trochu se motali. Měli s sebou láhev rumu a coca-colu. Svědkyně po chvíli odešla na pokoj se svým kamarádem F. E.. Na pokoji si pak ještě povídala s F., dalšími holkami a paní učitelkou P.. V jedenáct hodin museli jít spát. Svědkyně si hrála ještě na mobilu hry a vykládala si s A. a L.. Svědkyně spala v podprsence, tričku, kalhotách a ponožkách. Spala mezi A. a L.. A. spala u stěny. Svědkyně usnula až kolem půlnoci. Probudilo ji to, že ji někdo ochytával na nohách i na zadku. V první chvíli si myslela, že je to A. nebo jen sen. Měla pocit, že je to chvíli na kalhotkách a chvíli pod nimi. Částečně jí sundal kalhotky a odhrnul. Cítila, „jak se jí ho snaží do ní zezadu dát“. Ležela na břiše a částečně na pravém boku. Uvědomila si, že to nemůže být sen. Podívala se a zjistila, že tam někdo je. Rukou i nohou jej odstrčila a řekla „nech mě“. Pak se přisunula více k L.. On tam pořád ležel a přilehl k A.. Svědkyně si myslela, že je to F.. Pak se A. probudila, začala se smát a říkala „D., nech toho“. Na to jí svědkyně odpověděla, že ona to není. A. se ptala, kdo to teda je, a běžela k vypínači. Jak rozsvítila, probudila holky a všechny začaly ječet. V jejich posteli byl nějaký kluk. Svědkyně potom běžela naproti L. O. a do pokoje za paní učitelkou P.. Společně s ní se pak vrátila do pokoje a šla do koupelny, kde se klepala. Pak za ní přišla paní učitelka P. a utěšovala ji. Toho muže již pak vůbec neviděla. Všichni pak v posteli čekali na příjezd policie a byl tam s nimi i F.. Svědkyně pak jela ještě do Krnova do nemocnice, kde zjišťovali, jestli nemá nějaké hematomy, ale žádné neměla. Na gynekologii se zjistilo, že nemá porušenou panenskou blánu. Z nemocnice ji odvezla

matka a F. jí domů pak přinesl její věci. F. je její současný přítel. Asi 14 dní po projednávané události s ním měla první pohlavní styk. Do školy nastoupila normálně hned po lyžařském výcviku. Bude ale navštěvovat dětského psychologa, protože má více nočních můr a špatně se jí spí. Žádné léky nedostala. Pokud jde o obžalovaného, viděla jej v posteli velmi špatně a jen asi po dobu půl minuty. Když jej odstrčila, přetočil se k A.. Žádný odpor nekladl. *Ztopořený penis u něj neviděla*. Nesnažil se jí ani líbat. Podle ní se jí dostal do vagíny asi na hloubku 1 cm. Velikost penisu svědkyně popsat nedokázala. Svědkyně se nyní bojí chodit sama v noci ven, dává si větší pozor. Po sexuální stránce to však na ní žádné následky nezanechalo. Dále svědkyně uvedla, že jejím koníčkem je psaní příběhů. Píše třeba i dvakrát do týdne. Baví ji rozvíjet a košatit vymyšlené situace. Ještě před událostí do příběhů zakomponovávala i sexuální motivy.

Z výpovědi svědkyně A. Ch. soud zjistil, že již v době před večeří si všimla na recepci asi pěti až sedmi kluků. Svědkyně je viděla poprvé. Kluci hráli stolní fotbal, bavili se. Když šla ze záchodu, nechtěně jí jeden praštil dveřmi a při omluvě ji i s dalšími kluky pozval na fotbal. Svědkyně šla proto po večeří s L. do prostoru recepce zahrát si s nimi fotbal. Bylo tam asi 5 kluků a chovali se normálně. Nevypadali opile. Neflirtovali s nimi. Po chvilce obě odešly na pokoj a vrátili se na fotbal až kolem desáté večer. To už kluci vypadali trochu opile. Měli tam i láhev rumu a hráli s jinými holkami fotbal. Kluků tam již bylo méně a měli i intimnější otázky na holky. Třeba jaké mají prsa. Svědkyně si nevzpomíná, že by v té době tam byla i D. V.. D. přišla asi kolem půl jedenácté k nim na pokoj a chtěla si s nimi povídat o klukách. D. se líbil F.. Spát šly kolem půlnoci. Svědkyně spala úplně u zdi, D. uprostřed postele a na kraji byla L.. Svědkyni vzbudilo, že jí někdo sahal na zadek, na kalhotky pod pyžamové kraťasy. Svědkyně byla otočená ke zdi, a když se roztáhla, tak sáhla někomu na zadek, který byl nahý a chlupatý. Zeptala se, kdo to je a D. jí odpověděla, že F.. Ten kluk se probral a říkal, že se nic neděje. Byl to cizí hlas. Pak někdo rozsvítil světlo a viděla nahého kluka. Ten se vzbudil a nevěděl, co se děje. Všude byly poházené jeho věci. Kluk byl zakrytý pod peřinou a svědkyně jej nějak odkryla. *Ztopořený penis ale neviděla*. Holky běžely pro paní učitelku a svědkyně si lehla do jiné postele. Viděla toho kluka, jak se oblékal a byl úplně v klidu. Svědkyně měla na sobě pyžamové kraťasy, delší tričko, podprsenku, kalhotky a ponožky. Obžalovaný jí sahal pouze na zadek, nepokoušel se jí líbat. Svědkyně jej vyhodnotila jako blbce, který nevěděl, co dělá. Nijak se poškozená necítila. Když předtím zahlédla obžalovaného u fotbalu, byl již opilý a stále si s někým měnil pití. Svědkyně si jej nevšímalá. D. byla po incidentu v šoku, brečela v koupelně. Podle svědkyně chtěla být D. vždy středem pozornosti. Pořád chce něčím zaujmout. Pokud jde o její chování před a po incidentu, je pořád stejné. D. je vysmátá a podle svědkyně se jí žádné trauma nepříhodilo. Svědkyně někdy mívá pocit, že si D. vymýšlí.

Z výpovědi svědkyně L. K. soud zjistil, že byla po večeří telefonovat domů a na recepci zahlédla s A. nějaké kluky. Ti se jich ptali, jestli si s nimi zahrají stolní fotbal a domluvili se, že až po večeří. Svědkyně proto po večeří šla s A. na recepci, kde byli ještě asi tři kluci. Po jedné hře odešly na pokoj se převléknout a vrátili se zpět. V recepci byli ještě i další kluci s jejich spolužačkami. Kolem deváté hodiny šla svědkyně na pokoj do postele a usnula kolem jedenácté. Svědkyně ležela na kraji postele, uprostřed byla D. a u zdi ležela A.. Každá měla svoji peřinu. Svědkyně se pak probudila a viděla někoho vedle D.. Myslela si, že je to F.. D. spala a on byl někde u jejích nohou. Svědkyně se proto otočila zpět, směrem do místnosti a usnula.

Znovu ji probudilo, až když A. říkala, že tam někdo leží. Říkala, že je to F., a pak zase, že není. Někdo šel rozsvítit. V posteli ležel na břiše cizí kluk. Byl odkrytý. Holky začaly ječet a vlezly na jinou postel. Kluk se přikryl a řekl, aby neječely a šly spát. Chtěl, aby nedělaly kravál. Svědkyni připadlo, že je mu úplně jedno, kde je a co se děje. Holky mu říkaly, aby vstal a vypadl. Pak přišli učitelé. Obžalovaný byl obalený peřinou a oblékal si rifle. Trenýrky nechal ležet na zemi. Byl popitý a vláčný. Svědkyně D. moc nezná, je z jiné třídy.

Z výpovědi svědkyně M. M. soud zjistil, že byla také na lyžařském výcviku. Na jejich pokoji bydlely celkem 4 holky. Ona byla po večeři na ping-pongu a pak šla na pokoj. Někdy po večeři potkala nějakého cizího kluka, který je zval na rum, což odmítly. Později k nim na pokoj přišli dva úplně jiní kluci a sedli si k nim. Ony je vyhodily, protože k nim na pokoj nikdo cizí nesměl. Kluci byli opilí, snažili se komunikovat, ale sexuální řeči neměli. Kolem půl dvanácté ještě s děvčaty seděly na postelích a povídaly si a svědkyně zahlédla ve vstupních dveřích nějakou osobu. Chtěl se k nim schovat do koupelny a pak vlezl do pokoje. Kamarádka jej vyhodila a svědkyně jej stihla vyfotit. Muž si chtěl asi lehnout, jak byl opilý. V koupelně po něm zůstaly boty.

Z výpovědi svědka O. B. soud zjistil, že pracoval od ledna 2015 jako vlekář u hotelu Figura. Po pracovní době jezdil domů. Dne 4. 2. 2015 bylo domluveno, že na chatě přespí, protože se chtěl obžalovaný s nimi seznámit a něco popít. Obžalovaný nastoupil později, než svědek. Svědek znal obžalovaného již z dřívějšíka. Podle něj je slušný, hodný, pracovitý. Když pije pivo, je velice vtipný a společenský. Je s ním sranda. Asi dva roky má vážnou známost. Pokud jde o uvedený případ, byl obžalovaný podnapilý a podle svědka si šel prostě někam lehnout. V hotelu byl poprvé, a když našel postel, tak si prostě lehl. Domluvené měli, že přespí v boudě u vleku s učitelem lyžařské školy. Pít začali kolem 17. hodiny, a to s J. M., J. z B. a M. (oba instruktoři). Kromě piva z restaurace měli i litrovou láhev rumu a coca-colu. Všichni se dobře bavili. Obžalovaný s H. šel hrát fotbálek s holkama z kurzu. Byli už mírně napití. Svědek s nimi nebyl, a neví, s kým se bavili. Kolem 23. hodiny je recepční z hotelu vyhnala a zamkla za nimi. J. M. se potom snažil telefonicky spojit s obžalovaným. Volal mu asi 11 ×, ale neúspěšně. Svědek viděl obžalovaného naposledy asi o půl jedenácté. To už byl dosti podnapilý, nebyl schopen moc chůze, motal se. Také ví, že u sebe měl marihuanu. Po činu se pak svědek s obžalovaným bavil, ale ten si na nic nepamatoval. Podle svědka byl tak opilý, že by nebyl žádného pohlavního styku schopen.

Z výpovědi svědkyně B. M. soud zjistil, že zná obžalovaného asi dva a půl roku. Po tuto dobu spolu chodí. Vídávají se o víkendu, protože svědkyně studuje v Praze. Obžalovaný je velice milý, hodný a pracovitý. Příležitostně pije alkohol a vždy se přitom chová přátelsky. Pije hlavně pivo. Když je podnapilý, přichází u něj fáze spánku, a to již po pátém pivu. V žádném případě nebývá agresivní. Když na něj jde spání, řekne si, že chce jít domů. Jednou usnul na stole v hospodě. Když pak přijde opilý domů, hodí bundu na zem, potom si sundá oblečení, které nechá na zemi, většinou před postelí. Obžalovaný nikdy nespí oblečený, je tak vychovaný. O sex v takovém případě nikdy zájem nemá, okamžitě usíná. Někdy se svědkyně vzbudí tím, že ji obejmě. Svědkyně neví nic o tom, že by někdy obžalovaný ve společnosti koketoval s jinými dívkami. Neví o tom, že by kouřil marihuanu, ale ví, že ji tenkrát od někoho dostal. Když umřel obžalovanému otec, byl z toho velmi špatný. Vzalo jej to a trápil se. S obžalovaným mívají pohlavní styk o víkendu. Před

projednávanou událostí to bylo 3 dny. Nikdy si pohlavní styk nevynucoval. Svědkyně mu v tomto případě věří, že se stalo nedopatření.

Z výpovědi svědkyně J. V. soud zjistil, že pracovala v uvedený den na hotelu jako recepční. V uvedený večer byl na recepci mezi jejich zaměstnanci turnaj ve fotbálku. Hrál i obžalovaný. Byli podnapilí a hluční. Kolem 19. hodiny se k nim přidalo nejméně 10 děvčat z lyžařského kurzu. Kolem 21. hodiny si do recepce sedl i jeden učitel, aby je hlídal. Slečny se smály a společně s nimi blbly. Kolem 22. hodiny je učitel začal vyhánět do pokojů. Jejich kluci šli pokračovat do recepce. V 23.00 hodin svědkyně zamykala za O. B. a J. M.. Kde byl v té době obžalovaný, svědkyně neví. Obžalovaného viděla ten večer hrát fotbálek jen z kraje. Pak seděl kolem 19. hodiny venku na lavičce a asi spal. Pak už ho neviděla. Podle ní byl obžalovaný hodně malátný ve svém stavu opilosti a vláčný. Svědkyně šla po uzamčení hotelu spát a kolem 1,30 hodin ji probudily dvě učitelky, které po ní chtěly, aby zavolala policii. Podle svědkyně to nebylo nutné, tak zavolala učitelka sama. Obžalovaný tam stál s nimi a říkal, že chce jít spát. Bylo vidět, že netuší, která bije. Měl na sobě oteplovačky, mlčel, hleděl do země a byl unavený. Než přijela policie, odešel obžalovaný z hotelu na chatu pod vlekem. Později ho šli policisté vzbudit. Obžalovaný byl v hotelu poprvé. Podle svědkyně byl v omylu a myslel si, že spí doma. Lehl si do nejbližší postele u dveří. Jiné holky na ostatních postelích byly daleko vyspělejší. Obžalovaný je v opilosti neškodný, velmi hodný a je s ním sranda.

Svědkyně G. V. soudu sdělila, že jí volali ze sanitky a informovali ji, že její dceru převážejí do nemocnice v Krnově, neboť byla v šoku. Na místě se od učitelky P. dozvěděla, že na pokoj její dcery nad ránem přišel neznámý muž, který se svlékl a lehl si k nim do postele. Svědkyně se zajímala, proč nebyly dívky zamčené. Pak šla za dcerou, která byla apatická a svědkyni uklidňovala, aby byla v klidu. V nemocnici byli až do odpoledne, ale dcera jí nic k události neřekla. Doma jí k tomu řekla, že na ni někdo chytal a probudilo ji, když kamarádka řekla „D., nech toho“. Pak šla rozsvítit a holky začali křičet. Její dcera D. byla prý v šoku z toho, že měla dole kalhotky a styděla se. Svědkyně si byla vědoma toho, že tato skutečnost nebyla uvedena v žádné výpovědi. Svědkyně se informace dozvíдалa od kamaráda dcery, F.. Ten byl s D. na kurzu, kamarádil s ní již od listopadu a po kurzu spolu začali chodit, a dokonce u nich přespával. Před událostí s ní dcera problémy řešila, pak o to již neměla zájem. Její spřízněná duše byl F.. Pohlavní styk spolu měli podle svědkyně asi po dvou měsících od události na horách. Z hor se tehdy celá třída vrátila o jeden den dříve. Následující den měli ples. D. měla na plese předtančení společně s dalšími dvěma dívkami. Jedna byla nemocná, a proto to D. brala jako povinnost. Bylo domluvené, že se o události na horách nebude mluvit. D. z plesu přivedl F. naprosto opilou, protože se to tam probíralo. I v následující době svědkyně slyšela například od svých klientek různé příběhy o tom, co se na horách stalo. Na incident se svědkyně vyptávala i její pacientka, která chodí na zdravotní školu. Řešilo se to i na sociálních sítích. Všichni se domnívali, že byla D. znásilněná. D. se cítila ponížená. Předtím nikdy s žádným mužem nespala. Vybudovala si pro sebe skořápku a pro okolí se snažila být tvrdá. Jako záchytný bod měla F.. Svědkyně si myslela, že to zvládnou bez psychologické pomoci. D. dala ještě v únoru na instagram fotografii, kde si měla demonstrativně podřezat žíly. Svědkyně šla kvůli tomu do školy a pak navštívili v Olomouci Bílý kruh bezpečí. Zde nabídli D. psychologa, kterého však odmítla, protože to byl muž. Psychiatricka z Fakultní nemocnice jim pak v květnu doporučila doktorku Krylovou, kam dojížděli. Svědkyně nevěděla, kolikrát. Myslela si, že to pro ně „skončilo posledním soudem“. Pak

všechny doklady zničila. K doktorce jezdili o víkendu. Dcera žádné léky nebrala, jen si vždy popovídala. Svědkyně žádný pozitivní efekt nepozorovala. Loni objednala svědkyně dceru na alternativní psychorelaxace, neboť začala být podrážděná, výbušná a vyvolávala hádky. První tři měsíce po události D. mluvila o tom, že by bylo lepší přestoupit na jinou školu. Pak to již nechtěla. Svědkyně ví o tom, že její dcera píše hezké slohy, ale nikdy jí nedala žádnou povídku přečíst. Od švagrové zjistila, že něco dávala na sociální síti. S F. se její dcera rozešla na konci školního roku, tedy půl roku po události. Byla z toho pak špatná a nejedla. Po prázdninách s ní D. probírala, co si myslí o přátelství s výhodou. Pak začala jezdit za F. každých 14 dní na víkend a chodili spolu i do tanečních. Po čtyřech lekcích to však ukončili. Podle svědkyně F. nebavilo dělat její dceři psychoterapeuta. Po incidentu se dcera bála chodit ven, byla smutná, začala přibírat. Podle svědkyně D. hodně komunikovala s třídní učitelkou A.. Pokud jde o šířené pomluvy, pak se svědkyně ptaly na událost tři osoby – učitelka ze zdravotní školy, bývalá učitelka ze základní školy a paní zubařka. Těm se snažila vysvětlit, že je vše nafouklé. Její dceři nejvíce vadily ty drby. Ve druhém ročníku ve škole řešila, že je dcera drzejší a vyrušuje. To v prvním ročníku nedělala. Náhradu škody svědkyně po škole, která nezajistila bezpečnost dcery, nepožadovala. Nechtěla jít proti škole. Na konci školního roku dle svědkyně došlo ke zhoršení prospěchu její dcery, ale nebyla schopna uvést v jakých předmětech a jak moc. Svědkyně neslyšela, že by po městě kolovaly pomluvy rovněž ve vztahu k ostatním dvěma dívkám, které byly na kurzu v posteli současně s její dcerou. D. si vymýšlela ve školce, ale svědkyni ani policii by nelhala.

Svědkyně I. A. soudu sdělila, že je třídní učitelkou D. již od prvního ročníku. Od začátku se jí zdála živá, nápaditá měla zájem o tanec. Svědkyně učí mimo jiné český jazyk. Žákům zadává slohové úkoly tak, aby se o nich něco dozvěděla. D. se jí po události pochlubila tím, že píše o negativních myšlenkách a stylizuje se do role oběti. Žádnou svoji povídku jí však neukázala, a to ani před incidentem. O incidentu se svědkyně dozvěděla od jednatelky školy ještě v ten samej den. Bylo jí sděleno, že zřejmě došlo ke znásilnění, protože na pokoj děvčat vnikl někdo cizí. Potom se řešila otázka plesu, kde měla D. vystupovat. Telefonovala si i s matkou D., která byla nešťastná. D. se nechtěla své matce s ničím svěřit, byla uzavřená. Výchovná poradkyně jim doporučila, aby se obrátili na Bílý kruh bezpečí. Bylo to hned po víkendu. D. se potom chovala jinak v kolektivu a jinak, pokud byly spolu v kabinetu. Ve třídě na ní nebylo nic poznat. O přestávkách si vyhlížela svědkyni a zajímalo jí, co se o ní říká i mezi kantory. Toto jí zajímalo řádově několik měsíců. Svědkyni se D. svěřila, co se na horách stalo. Zdálo se jí, že jí někdo leze do postele, ale nevěděla, zda je to skutečné. Pak cítila, že jí někdo sundává pyžamo a snaží se do ní proniknout. D. měla ucuknout, začít ječet a rozsvítit. Muž se měl dotknout i A., ale protože uhla, otočil se k D.. Svědkyně dále uvedla, že D. chodila k psychologovi a měla vztah k F. z vedlejší třídy. S F. zkusila i sex, ale již někdy na jaře tvrdila, že už o něj nemá zájem. D. vadilo nejvíce to, že se celá věc probírala na Facebooku. Řešilo se, jestli šlo o znásilnění, nebo ne, jestli tam toho muže pozvala či nikoli. Svědkyně neví, jestli se na Facebooku uvádělo i jméno D. a jestli se současně řešily i další dvě dívky. D. se jí nesvěřila s tím, že ji to trápí. Svědkyně pouze ví o tom, že informace na Facebooku byla již v pátek, den po události. Pokud jde o témata slohových prací, pak se D. dříve zabývala svým vztahem k otci. Po události více řešila sebe samu. Vlastní povídky jí číst nedávala.

Pokud jde o přijatá opatření, svědkyně uvedla, že nyní již na kurzech žádají o dvojce klíče k pokojům. O události se dozvěděli i kolegové z jiných škol. Nemluvilo se ale o jménech. Od své dcery, která chodí na základní školu, se však svědkyně

dozvěděla, že se tam o D. mluví. D. si na této základní škole se spolužáky moc nerozuměla. O jménech druhých dvou dívek její dcera nemluvila. D. měla po události napomenutí třídního učitele za pozdní příchody. Zaspávala a vysvětlovala to tím, že mluví ze spaní a má nekvalitní spánek. Napomenutí jí bylo uděleno 24. 6. 2015. Údajně i s F. se dle D. rozešla proto, že ho rozrušovalo její noční vykřikování. O tom, že by chodila s D. s F. do tanečních, nic nevěděla.

Svědék F. E. soudu sdělil, že obžalovaného tehdy na horách ani neviděl. V noci, kolem 2. hodiny, když spal na pokoji, jej vzbudila učitelka. Holkám vlezl do pokoje nějaký chlap a D. brečela, třepala se a chtěla jeho. Svědek se jí potom snažil uklidnit. Pochopil pouze to, že ten chlap měl být nahý. D. mu v tu chvíli nic neřekla a mluvit s ním o tom nechtěla ani později. Svědek po ní žádné informace nechtěl. Na školním plese následujícího dne svědek vůbec nebyl, protože chodí do jiné třídy. Po škole se pak šušovalo, že holkám vlezl do postele nahý chlap a došlo prý k nějakému osahávání. Šušovalo se i o tom, že měla být D. znásilněna, ale ta se k tomu vyjadřovat nechtěla. Nikomu se nesvěřovala, byla uzavřená. Svědek ví, že na té posteli bylo více dívek, ale o nich se v tomto smyslu nic neříkalo. Bylo to zřejmě proto, že D. jediná brečela a byla v šoku. Svědek začal mít s D. kamarádský vztah právě na lyžařském kurzu a poté spolu měli vztah asi tři měsíce. Jako vážný by tento vztah neoznačil. Byl asi zamilovaný a snažil se být D. oporou. Řešila s ním to, že ji někdo pomlouvá. Neví o tom, že by situaci škola nějak řešila. Asi tři týdny až měsíc po události měl s D. pohlavní styk. Chtěli to oba dva. Ona pak byla hodně náladová, měla smutné a depresivní nálady a on to ve vztahu nezvládal. Vztah skončil, protože byla D. nevyrovnaná a on musel pořád řešit její špatné nálady. Nyní jsou pouze kamarádi. Ví o tom, že se D. loni v létě bála chodit večer sama ven. O její psaní se svědek nezajímal. Nikdy mu nic přečíst nedávala a ani neví o tom, že by se na toto téma bavil nějaký jejich kamarád. D. možná ještě něco řeší, ale situace se zlepšuje. Svědek ví o tom, že se o události povídalo i na jiných školách, třeba reálném gymnáziu. Ví o tom, že D. jezdila k psychologovi do Olomouce. Někdy na jaře po události tam s ní jednou jel. Pak už s ní nejezdil a neví, kolikrát tam byla. Podle něj tam jezdila do léta toho roku, kdy se to stalo. Potom spolu chodili do tanečních, ale svědek kurz v polovině přerušil, protože byl se školou v Londýně. D. pak do tanečních přestala chodit taky. Přesný důvod svědek neví.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie vypracovaného MUDr. Šárkou Grussmannovou soud zjistil, že obžalovaný netrpí ani netrpěl žádnou duševní chorobou nebo poruchou. Není závislý na návykových látkách. Je gynekofilně orientován, nebyla u něj zjištěna sexuální deviace v objektu ani v aktivitě. V době spáchání trestného činu byl obžalovaný pod vlivem alkoholu a návykové látky THC. Jednalo se u něj o prostou opilost středního stupně. Schopnost rozpoznat nebezpečnost svého jednání a ovládat jej byla u něj snížena. Toto snížení však nepřesáhlo polovinu rozhodného pásma. Konzumace alkoholu a THC u něj nemá ráz chorobné závislosti. Jeho pobyt na svobodě není nebezpečný.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie vypracovaného PhDr. Petrem Vavříkem soud zjistil, že u obžalovaného nebyly shledány žádné anomálie. Má zájem o ženy přiměřeně zralé. Vykazuje znaky socializovanosti a respektu k sociálním zvyklostem. U obžalovaného nebyl zjištěn vyhraněný vztah k mladistvým ženám, nepředstavují pro něj objekt sexuálního zájmu. Nebyly u něj zjištěny znaky necitlivosti, hrubosti, překotného přístupu k sexuálním objektům. Není žádných signálů provázanosti

agresivity se sexualitou. Intelkt obžalovaného odpovídá pásmu průměru, v blízkosti středu. U obžalovaného nebyly zjištěny žádné osobnostní vlastnosti, tendence a sklony, které by vysvětlovaly jednání, které je mu kladeno za vinu. Pokud by bylo prokázáno, že se žalovaného jednání dopustil, pak by to mohlo být pouze v důsledku opilecky zprimitivněného *jednání po nezávazném flirtu*, jako nezdrženlivý exces.

Z listinných materiálů soud zjistil následující: Dle protokolu o ohledání místa činu se hotel Figura nachází v katastru malá Morávka – Ovčárna pod Pradědem, na horním parkovišti kyvadlové dopravy. Na chodbě v patře byly zajištěny stopy – igelitové sáčky s oblečením L. K., A. Ch. a D. V.. Jednání se stalo na dvojpokoji č. XXX a XXX, spojeném chodbou – konkrétně v pokoji XXX. Zde byla zajištěna věcná stopa – mikina s kapucí a nápisem DECODE, velikost XL. Napříč přes pokoj byly dvě spojené postele a na nich tři kusy peřin, které byly rovněž zajištěny jako stopy, a to včetně polštářů a froté prostěradel. Povlečení nebylo nijak poškozeno ani potřísněno. Na fotografii jsou zachyceny i osobní věci obžalovaného, mimo jiné i sáčky s rostlinnou hmotou (2,6 gramů), které obžalovaný dobrovolně vydal policii. Odborným zkoumáním bylo zjištěno, že sušená rostlinná hmota obsahuje tetrahydrocannabinol.

Svědčyně M. M. policii vydala ze svého mobilního telefonu datový záznam, který je ve fotografii založen na č. 37. Zachycen je obžalovaný, jak vstupuje do jejich pokoje.

U obžalovaného byla dne 5. 2. 2015 v 5.14 hodin provedena dechová zkouška, která prokázala 1,31 promile alkoholu v dechu. Pozitivní byl i test na grogy, a to na Cannabis.

Dle lékařské zprávy byla D. V. přijata k hospitalizaci dne 5. 2. 2015 v 5.47 hodin. Bylo u ní provedeno konsiliární vyšetření. D. byla při přijetí *mírně rozrušená*, bez známek jakéhokoli poranění. Byla vyslechnuta sociální pracovnící a policejní psychologkou a gynekologicky vyšetřena. Nebylo prokázáno porušení hymenu ani známky znásilnění. Poškozená byla z nemocnice propuštěna ještě téhož dne v 15.01 hodin. Další doložená lékařská zpráva je od MUDr. Hunkové, která dne 16. 3. 2015 vyšetřila poškozenou jako „oběť znásilnění“ a byla jí doporučena psychoterapeutická péče, bez medikace.

Soud hodnotil všechny provedené důkazy jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti. Je nepochybné, že obžalovaný během inkriminovaného večera požil větší množství alkoholu a následně i určité množství THC. V důsledku tohoto požití se dle znaleckého posudku dostal do stavu středně těžké opilosti. Jeho schopnosti rozpoznávací a ovládací se tak snížily asi o polovinu, ale nebyly vymizelé. S přihlédnutím k okolnostem, kdy byl obžalovaný poprvé v neznámém prostředí a i dle slyšených svědků jevil znaky dezorientovanosti, se senát přiklonil k verzi, že obžalovaný jednal v dané chvíli v určitém omylu. Nasvědčuje tomu jak jeho dezorientované hledání místa k přespání (na pokoji svědkyně M. si sundal boty v koupelně a rovněž hledal postel), tak i nepřímou výpověď svědkyně M., která popsala, jak se běžně obžalovaný v opilosti chová. Toto zcela zapadalo do průběhu jednání obžalovaného. Obžalovaný svým jednáním však i přesto porušil zájem na domovní svobodě, když bez souhlasu obyvatelky pokoje č. 214 do tohoto vstoupil a až doby, kdy z něj byl vykázán, v něm setrval. Hotelový pokoj je přitom místo sloužící k bydlení. (viz R 8/1990) Naplnil tak znaky skutkové podstaty přečinu porušování

domovní svobody podle § 178 odst. 1 trestního zákoníku. Na tomto místě je však třeba dodat, že hotelový pokoj nebyl nijak zajištěn. Rozhodnutím pedagogů měly děvčata zákaz se zamykat. Současně však pedagogové nezajistili, aby nemohl nikdo nepovolaný do pokojů dětí vstoupit. Objekt nebyl výhradně určen jen pro jejich lyžařský kurz. Jednalo se o hotel, kde společné prostory a chodba byly přístupné veřejnosti. Případný požadavek na náhradu vzniklé škody však matka D. V. neuplatnila u vedení školy, a to s odkazem na to, že si nechtěla kazit vztahy. Je však nutno dodat, že v případě řádného zabezpečení pokoje by k žádnému omylu a vstupu obžalovaného do místnosti dojít nemohlo. Obžalovaný nepoužil žádné násilí a do místnosti se nijak nedobýval. Pouze vstoupil a uleh do nejbližší postele. Poté, co je pedagogové vyzvali k opuštění pokoje, toto bez protestu učinil.

Soud se v kontextu závěrů Nejvyššího soudu zabýval rovněž otázkou, zda jednáním obžalovaného na pokoji dívek nemohlo dojít k naplnění zákonných znaků skutkové podstaty přečinu poškození cizích práv podle § 181 trestního zákoníku. Tohoto přečinu se dopustí ten, kdo jinému způsobí vážnou újmu na právech tím, že uvede někoho v omyl nebo využije něčího omylu. Po stránce subjektivní je vyžadováno úmyslné jednání pachatele. V dané věci nebylo nikterak prokázáno, že by obžalovaný měl v úmyslu uvést někoho v omyl či jeho omylu využít. Naopak bylo prokázáno, že sám v důsledku snížení schopností rozpoznávacích i ovládacích zřejmě jednal v omylu. Nebylo nikterak prokázáno, že by měl jakýkoli zájem na kontaktu právě s D. V.. S touto ve večerních hodinách vůbec nepřišel do kontaktu, neboť D. trávila čas až do večerky s F.. Neměl tak ani žádný motiv se s ní jakkoli sblížovat. Pro absenci základního zákonného znaku skutkové podstaty soud postupoval v nejasnostech ve prospěch obžalovaného a dospěl k závěru, že nedošlo k naplnění znaků skutkové podstaty přečinu poškození cizích práv.

Nad rámec se soud zabýval k návrhu státní zástupkyně i otázkou, zda došlo ke způsobení vážné újmy na právech D. V.. Po výslechu matky, třídní učitelky a bývalého přítele D. však dospěl k závěru, že v daném případě nedošlo ani k tomuto. Z jejich výpovědí a z výpovědí svědků slyšených dříve nebylo zjištěno, že by samotná událost zanechala na D. výraznější následek. D. byla bezprostředně po události převezena do krnovské nemocnice, kde lékař konstatoval pouze *mírné rozrušení*. Následujícího dne navštívila školní ples, kde se dle svědků chovala úplně normálně. Podle matky zde šla proto, aby zajistila předtančení. S ohledem na to, že se jiná její kamarádka omluvila z důvodu nemoci, jistě by byla akceptována i omluva D.. Ta však na plese zůstala dle matky do konce a byla v podnapilém stavu (v 16 letech!) přivedena kamarádem F.. Tuto její informaci však F. popřel, neboť na plese vůbec nebyl. Je tedy otázkou, proč po splnění povinnosti (předtančení) neodešla D. domů a zda vůbec došlo k její podnapilosti v důsledku drbů, jak tvrdila matka. Soud má v tomto smyslu o pravdivosti jejího prohlášení pochybnosti. Z výpovědí dříve slyšených svědků vyplynulo, že se D. po události chovala normálně. Ve škole se žádné její psychické problémy neprojevovaly a neřešily. Měla pouze jediný problém, a to se zaspávání. Nebyla však prokázána žádná příčinná souvislost s nyní projednávanou událostí. Matka tvrdila, že se D. zhoršila v prospěchu (nevěděla konkrétně v čem a jak moc!), toto však nijak její třídní učitelka nepotvrdila. Z výpovědi samotné V. přitom soud zjistil, že neutrpěla žádné trauma ani v sexuální oblasti, když k jejímu prvnímu sexuálnímu styku došlo 14 dní po předmětné události. Z doložených listin je zřejmé, že D. V. navštívila lékařku s žádostí o doporučení k psychologovi až dne 16. 3. 2015, tedy po šesti týdnech od události. Bylo to právě v den předcházející výslechu na policii, tedy až poté, co byla svědkyně V. předvolána k výslechu. Na

první návštěvě u psycholožky pak byla svědkyně V. až dne 18. 4. 2015. Z výpovědi matky i F. E. navíc vyplynulo, že na návštěvy k psychologovi chodila D. jen do léta 2015 (matka uvedla do doby, než proběhl soud). Pak již toto nepovažovala za nutné. I toto jednání svědčí o určité kalkulaci. Pokud by skutečně D. potřebovala psychologickou pomoc, zřejmě by v ní pokračovala i po proběhlém jednání soudu. Je zarážející, že se D. při nedochvilnosti vymlouvala na nekvalitní spánek, avšak žádnou medikaci od psycholožky nedostala. Toto by se přitom dalo předpokládat za situace, že by její psychické problémy přerostly do takto omezující reakce jejího těla. Další tvrzenou, avšak nijak neprokázanou se jeví záležitost ohledně depresivních povídek, které měla údajně D. po události psát. Je zvláštní, že nikdo z jejich nejbližších o těchto povídkách nic neví a nikdy je nečetli. Soud ze všech těchto výše uvedených důvodů dospěl k závěru, že tvrzená vážná újma, která měla D. vzniknout v důsledku toho, že našla ve své posteli nahého muže, nebyla soudu nijak prokázána. D. se nikomu blízkému s tím, co se stalo a co ji trápí, vlastně ani nesevěřila. Jediné, co neustále zjišťovala a o čem se bavilo, byly informace, které se určitou krátkou dobu po události šířily po malém městě.

Soud hodnotil všechny okolnosti spáchaného přečinu, zejména samotné jednání obžalovaného a jeho následek (účinek). Soud hodnotil způsob provedení přečinu a motiv jednání obžalovaného, kterým byla zřejmě snaha najít místo, kde by mohl přespát.

Na druhé straně soud hodnotil i osobu obžalovaného O. N., který je svobodný, bezdětný, pracuje jako natěrač v Havířově. V místě bydliště byl v roce 2012 postižen pokutou za přešůpek na úseku ochrany před alkoholismem a toxikomanií (jednání z roku 2011). V opise rejstříku trestů má obžalovaný pouze jeden záznam z roku 2013, kdy byl odsouzen pro majetkovou trestnou činnost k podmíněnému trestu odnětí svobody, jež zkušební doba stále běží. Od spáchání nyní projednávaného jednání (únor 2015) nejsou žádné poznatky o další protiprávní činnosti obžalovaného.

Při úvahách o uložení trestu, zejména pokud jde o jeho druh a výměru soud u obžalovaného neshledal žádnou polehčující. Obžalovanému přitěžovalo, že se nyní projednávané trestné činnosti dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení.

Soud ukládal obžalovanému trest dle § 178 odst. 1 trestního zákoníku, kde je trestní sazba v rozmezí do dvou let odnětí svobody.

Po zvážení všech výše uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že účelu trestu bude v případě obžalovaného O. N. dosaženo uložení trestu odnětí svobody mírně nad čtvrtinou trestní sazby, tedy v trvání 7 měsíců. Soud přitom přihlédl ke všem okolnostem spáchané trestné činnosti. Vzhledem k tomu, že se obžalovaný v minulosti dopustil trestné činnosti majetkové (jiné povahy), uložil soud ještě i v tomto případě trest pouze výchovný, tedy podmíněně odložený. Zkušební doba byla stanovena krátká, v délce 1 roku. Soud přitom přihlédl ke skutečnosti, že od spáchání trestné činnosti uběhly již více než 2 roky, a po tuto dobu se obžalovaný žádné další trestné činnosti nedopustil. Povinností obžalovaného bude v průběhu zkušební doby prokázat, že šlo pouze o ojedinělé vybočení z jeho jinak řádného způsobu života. V opačném případě soud rozhodně, a to popřípadě i během zkušební doby, že se podmíněně odložený trest vykoná.

Dle podané obžaloby byla trestná činnost obžalovaného O. N. žalována jako jednočinný souběh přečinu porušování domovní svobody a zvláště závažného zločinu znásilnění. Dle názoru soudu však nedošlo k jednočinnému souběhu, ale souběhu vícečinnému. Samotným vstupem obžalovaného do místnosti rozhodně nemohlo současně dojít také ke „znásilnění“. Soud proto obviněním ze zvláště závažného zločinu znásilnění považoval za další skutkové jednání. Po provedeném dokazování a v souladu s názorem a závěry Nejvyššího soudu, kdy byly výše uvedené důkazy hodnoceny jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti, dospěl senát k závěru, že nebylo prokázáno, že by se žalovaný skutek stal.

Dle obžaloby obžalovaný *jiného násilím nutil k pohlavnímu styku nebo k takovému činu zneužil jeho bezbrannosti*. Dle ustálené judikatury je pohlavním stykem jakýkoli způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby, ať již stejného či odlišného pohlaví. Dle rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 9. 5. 2012, sp.zn. 3Tdo 345/2012, nelze ani vzájemné osahávání, tření pohlavních orgánů, narážení do pohlavního orgánu rukama či nohama, ale i líbání pohlavního orgánu podřadit pod definici pohlavního styku, případně i jiného pohlavního styku provedeného způsobem srovnatelným se souloží.

Z provedeného dokazování nebylo prokázáno, že by obžalovaný užil k činu násilí. Nepoužil fyzickou sílu k tomu, aby překonal odpor znásilňované osoby. Stav, ve kterém se v době činu D. V. nacházela, rovněž nelze pokládat za stav bezbrannosti. Tato byla v době, kdy měla být osahávána, již probuzená a byla schopna projevit svoji vůli. To také učinila a obžalovaný svého jednání zanechal. Pokud jde o tvrzení obžaloby, že měl obžalovaný *donutit jiného násilím* k pohlavnímu styku, pak z provedeného dokazování nevyplývá nic, z čeho by se dalo dovodit, že obžalovaný se snažil fyzickou silou překonat odpor či nesouhlas D. V. a donutit ji k pohlavnímu styku. Takové jednání u obžalovaného nebylo ani vzdáleně prokázáno. Z provedeného dokazování je zřejmé, že obžalovaný si lehl do postele (a to zcela svlečený, jak je zvyklý z domu) a při tom objal první dívku, která mu byla nejbližší. Lze připustit, že přitom jeho ruce „šmejdily“ i v oblasti kalhotek poškozené D. V.. Soud však vůbec neuvěřil její výpovědi ohledně pokusu o zasunutí pohlavního údu do jejího pohlavního orgánu. Toto je neuvěřitelné jak s ohledem na výpovědi hned další vedle ležící A. Ch., které reálně popsala jen objetí a opět pouze pohyb ruky v oblasti jejích kalhotek a kraťasů, tak i s ohledem na skutečnost, že žádná z přítomných osob (ani poškozená D. V.) neviděla či necítila ztopořený pohlavní úd obžalovaného. Dle svědků toho obžalovaný v daném stavu ani nebyl schopen. Obžalovaný byl D. V. odstrčen, čemuž se nijak nebránil, nepoužil žádné násilí k tomu, aby ve svém jednání pokračoval. Není nijak prokázáno ani to, že obžalovaný se snažil D. V. kalhotky sundat. Tvrdí to pouze D. V., a to ještě velmi nevěrohodně. Obžalovaný při rozsvícení světla a příchodu učitelů dle výpovědi svědků spal a bylo vidět, že neví, co se kolem něho děje. Rozhodně nebyl vzrušený, neukájel se nad těly ležících dívek a na oblečení ani povlečení postele nebyly žádné známky ejakulátu. K žádnému pohlavnímu styku či jeho pokusu tak vůbec nedošlo. Nepřímo je tento závěr potvrzen i lékařskou zprávou o vyšetření D. V.. Žalované jednání v podstatě vyloučily i závěry obou znaleckých posudků.

Kromě toho, že soud neshledal naplnění objektivní stránky žalovaného trestného činu, nebyly shledány ani známky naplnění subjektivní stránky. Z žádné svědecké výpovědi nevyplývá, že by obžalovaný ve večerních hodinách jakkoli laškoval či flirtoval s poškozenou D.. On sám si na ni vůbec nepamatuje, ona jej

pouze večer pro jeho opilost zaregistrovala. Pak se již věnovala svému příteli F. Obžalovaný neměl žádný důvod vyhledávat právě její společnost. To, že se ocitl vedle ní v posteli, byla spíše souhra náhod, když se jednalo o nejbližší postel za dveřmi. Poškozená zde navíc ani neměla být; její postel byla ve vedlejší místnosti.

Za takto zjištěného skutkového stavu dospěl soud k závěru, že nebylo prokázáno, že by se stal skutek, pro který je obžalovaný stíhán. Obžalovaný tak byl v této části obžaloby zproštěn.

K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody připojila D. V. s částkou 150.000 Kč, dne 9. 1. 2017 sníženou na částku 50.000 Kč, za nemajetkovou újmu a Zdravotní pojišťovna ministerstva vnitra ČR s nárokem na náhradu majetkové škody v částce 14.025 Kč. Vzhledem k tomu, že soud obžalovaného v této části zprostil, odkázal soud oba poškozené na občanskoprávní řízení v souladu s § 229 odst. 3 trestního řádu.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Ostravě prostřednictvím Okresního soudu v Bruntále, a to buď ústně do protokolu, nebo písemně ve dvojím vyhotovení.

Podané odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku či řízení předcházejícímu.

Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Bruntál 25. dubna 2017

Mgr. Jana Janečková, v.r.
-předsedkyně senátu-

Za správnost vyhotovení:
Jana Brisudová